בס"ד

כגפן פוריה

עלון להפצת תורה ויהדות

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה

פָּרָשַׁת בֹּא

י' שבט תשפ"א
הפטרה: הדבר אשר דבר
יציאת השבת ר"ת 18:07
תעניות שובבי"ם ב, ה, ב
הילולת הרש"ש והריי"צ זיע"א
יום חמישי טו' בשבט
גיליון 604

כניסת השבת:
16:30
ירושלים: 16:29

יציאת השבת:
17:43
ירושלים: 17:44

אכל, לקה ושילם

הרב עמוס שושן - רב ישובי רכס פוריה

הפרשה פותחת בדברי ה' אל משה: "בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אותותי אלה בקרבו, ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אותותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני ה'". רש"י על אתר פירש "התעללתי – שיחקתי". כיצד הקב"ה משחק במצרים? איזה צד של משחק יש במכות אלו? הרמב"ן פירש: "וטעם התעללתי כי אני מצחק בו, שאני מכביד את לבו ועושה הנקמות בו, כטעם 'יושב בשמים ישחק ה' ילעג למו', (תהלים ב, ד). כלומר, פרעה מתנגד לשלח את עם ישראל, אך אין זה מתוך עוצמה שיש לו, אלא כי הקב"ה הכביד את לבו כדי שימשיך להיענש.

אכל, לקה ושילם: 'אשר התעללתי במצרים', לא הסתיים במכת בכורות, גם לאחר שהמצרים משלחים את בני ישראל ממצרים הם מחליטים לפתע לרדוף אחריהם, האם הפעם יצאו המצרים כשידם על העליונה? במדרש (מכילתא בשלח פרשה א) מובא: "'ויהפוך לבב פרעה'. לשעבר 'ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש' ועכשיו 'ויהפך לבב פרעה ועבדיו ויאמרו: מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו'. אמרו: אילו לקינו ולא שלחנו כדאי הוא, או לא לקינו ושלחנו ולא היו נוטלין ממונו כדאי הוא לנו, אלא לקינו ושלחנו ונטלו ממוננו?

משל למה הדבר דומה? לאחד שאמר לעבדו: צא והבא לי דג מן השוק. יצא והביא לו דג מבאיש. אמר לו: בגזירה או תאכל הדג או תלקה מאה מכות או תתן לי מאה מנה. אמר לו: הריני אוכל. התחיל לאכול לא הספיק לגמור עד שאמר הריני לוקה. לקה ששים לא הספיק לגמור עד שאמר הריני נותן מאה מנה. נמצא אכל את הדג ולקה ונתן מאה מנה. כך נעשה למצרים, לקו ושילחו את עם ישראל וניטל ממונם". אומות העולם לא להתגרות בעם ישראל!

בהוצאת מכון "שערי תורה": פוריה־נוה עובד ד.נ. גליל תחתון 15210

שערי תורה וחסד ע"ר * כולל אברכים * שיעורי תורה * פרסומים תורניים * גמ"ח עזרה לנזקקים *

הדפסה: דפוס כנרת. עריכה: צ. שוורץ. היה שותף. להעברת תרומות: בנק המזרחי סניף טבריא מספר חשבון: 123459

סדר טו' בשבט

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּה, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י בְּיִחוּדָא שְׁלִים (י-ה-ו-ה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִנְהַג יִשְׂרָאֵל עַם קְדוֹשִׁים, לְבָרֵךְ עַל הַפֵּרוֹת וְלִלְמֹד עֲלֵיהֶם בַּיּוֹם הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁתִּקְּנוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה, עִם כָּל הַמִּצְוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שָׁרְשָׁהּ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וְיַעֲלֶה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כְּאִלּוּ כִּוַּנּוּ בְּכָל הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּמִצְוָה זוֹ. וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

על מיני מאפה מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְדוָד אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי מְזוֹנוֹת.

חיטה: חֲמִשָּׁה דְבָרִים חַיָּבִין בַּחַלָּה, הַחִטִּים וְהַשְּׂעוֹרִים וְהַכֻּסְּמִין וְשִׁבֹּלֶת שׁוּעָל וְשִׁיפּוֹן, הֲרֵי אֵלּוּ חַיָּבִין בַּחַלָּה, וּמִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה, וַאֲסוּרִין בֶּחָדָשׁ מִלִּפְנֵי הַפֶּסַח, וּמִלִּקְצוֹר מִלִּפְנֵי הָעֹמֶר. וְאִם הִשְׁרִישׁוּ קֹדֶם לָעֹמֶר, הָעֹמֶר מַתִּירָן. וְאִם לָאו, אֲסוּרִין עַד שֶׁיָּבוֹא הָעֹמֶר הַבָּא:

יין: יקח כוס יין או מיץ ענבים ויאמר: אִסְרִי לַגֶּפֶן עִירֹה וְלַשֹּׂרֵקָה בְּנִי אֲתֹנוֹ: כִּבֵּס בַּיַּיִן לְבוּשׁוֹ וּבְדַם עֲנָבִים סוּתֹה. חַכְלִילִי עֵינַיִם מִיָּיִן, וּלְבֶן שִׁנַּיִם מֵחָלָב: (בראשית מט, י"א-י"ב). לְבַבְתִּנִי אֲחֹתִי כַּלָּה לְבַבְתִּנִי בְּאַחַת מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד עֲנָק מִצַּוְּרֹנָיִךְ: מַה יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַּלָּה מַה טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן וְרֵיחַ שְׂמָלַיִךְ מִכָּל בְּשָׂמִים: (מלוקט משיר השירים). וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָّמֶן וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד: (תהילים קד).

יברך בורא פרי הגפן: ויכוון לפטור כל שאר משקין.

סַבְרֵי מָרָנָן ועונים - **לְחַיִּים**

בָּרוּךְ אַתָּה יְדוָד, אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן.

על פרי העץ מברך:

ואם יש לפניו משבעת המינים יקדים לברך על הפרי הקרוב יותר בפסוק ל"ארץ".

בָּרוּךְ אַתָּה יְדוָד אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ:

ואם יש לו פרי חדש יברך גם ברכת שהחיינו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְדוָד, אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

זיתים: הַמֵּדֵל בַּזֵּיתִים, בֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים, יָגוֹם. וּבֵית הִלֵּל אוֹמְרִים, יְשָׁרֵשׁ. וּמוֹדִים בַּמַּחֲלִיק עַד שֶׁיָּגוֹם. אֵיזֶה הוּא הַמֵּדֵל, אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם. הַמַּחֲלִיק, שְׁלֹשָׁה, זֶה בְּצַד זֶה. בַּמֶּה דְבָרִים אֲמוּרִים, מִתּוֹךְ שֶׁלּוֹ. אֲבָל מִתּוֹךְ שֶׁל חֲבֵרוֹ, אַף הַמַּחֲלִיק, יְשָׁרֵשׁ: (משנה שביעית ד, ד).

תמרים: וְאֵלּוּ דְבָרִים מִתְעַשְּׂרִין דְּמַאי בְּכָל מָקוֹם. הַדְּבֵלָה, וְהַתְּמָרִים, וְהֶחָרוּבִים, הָאֹרֶז, וְהַכַּמּוֹן. הָאֹרֶז שֶׁבְּחוּצָה לָאָרֶץ, כָּל הַמִּשְׁתַּמֵּשׁ מִמֶּנּוּ פָּטוּר: (משנה דמאי ב, א).

הרואה תמרים בחלום - תמו עונותיו שנאמר "תם עונך בת ציון" (ברכות נז) מה תמרה זו אין בה פסולת אלא תמרים לאכילה לולבין להילול חריות לסיכוך וכו'... כך הם ישראל אין בהם פסולת אלא מהם בעלי מקרא, מהם בעלי משנה, מהם בעלי אגדה, מהם בעלי מצות, מהם בעלי צדקות.

ענבים: הַמַּדְלֶה אֶת הַגֶּפֶן עַל מִקְצָת אִילָן מַאֲכָל, מֻתָּר לְהָבִיא זֶרַע אֶל תַּחַת הַמּוֹתָר. וְאִם הִלֵּךְ הֶחָדֵשׁ, יַחֲזִירֶנּוּ. מַעֲשֶׂה שֶׁהָלַךְ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֵצֶל רַבִּי יִשְׁמָעֵאל לִכְפַר עָזִיז, וְהֶרְאָהוּ גֶּפֶן מְדֻלָּה עַל מִקְצָת תְּאֵנָה. אָמַר לוֹ, מָה אֲנִי לְהָבִיא זֶרַע אֶל תַּחַת הַמּוֹתָר. אָמַר לוֹ, מֻתָּר. וְהֶעֱלָהוּ מִשָּׁם לְבֵית הַמְּגַנְיָה, וְהֶרְאָהוּ גֶּפֶן שֶׁהִיא מְדֻלָּה עַל מִקְצָת הַקּוֹרָה וְסַדָּן שֶׁל שִׁקְמָה, וּבוֹ קוֹרוֹת הַרְבֵּה. אָמַר לוֹ, תַּחַת הַקּוֹרָה זוֹ אָסוּר, וְהַשְּׁאָר מֻתָּר:

תאנים: מֵאֵימָתַי אוֹכְלִין פֵּרוֹת הָאִילָן בַּשְּׁבִיעִית, הַפַּגִּים, מִשֶּׁיַּזְרִיחוּ, אוֹכֵל בָּהֶם פִּתּוֹ בַּשָּׂדֶה. בְּחֵלוֹ, כּוֹנֵס לְתוֹךְ בֵּיתוֹ. וְכֵן כֵּיוֹצֵא בָהֶם בִּשְׁאָר שְׁנֵי שָׁבוּעַ חַיָּב בַּמַּעֲשְׂרוֹת: (משנה שביעית ד, ז).

הרואה תאנה בחלום - תורתו משתמרת בקרבו שנאמר "נוצר תאנה יאכל פריה" (ברכות דף נז). למה נמשלה תורה כתאנה? שרוב האילנות הזית הגפן התמרה נלקטים כאחת והתאנה נלקטת מעט מעט, כך התורה היום לומד מעט ולמחר הרבה לפי שאינה מתלמדת לא בשנה ולא בשתים. עליו נאמר "נוצר תאנה יאכל פריה" מהו יאכל פריה? פרי של תורה.

רימונים: קְלִפֵּי רִמּוֹן וְהַנֵּץ שֶׁלּוֹ, קְלִפֵּי אֲגוֹזִים וְהַגַּלְעִינִין, יֵשׁ לָהֶם שְׁבִיעִית וְלִדְמֵיהֶן שְׁבִיעִית, הַצָּבָע, צוֹבֵעַ לְעַצְמוֹ, וְלֹא יִצְבַּע בְּשָׂכָר, שֶׁאֵין עוֹשִׂים סְחוֹרָה בְּפֵרוֹת שְׁבִיעִית: (משנה שביעית ז).

הרואה רימונים בחלום - אם תלמיד חכם הוא יצפה לתורה שנאמר "אשקך מיין הרקח מעסיס רמני". ואם עם הארץ הוא יצפה למצוות שנאמר "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך? אפילו ריקנין שבך מלאים מצות כרמון. (ברכות נז).

אתרוג: אֶתְרוֹג שָׁוֶה לָאִילָן בִּשְׁלֹשָׁה דְרָכִים, וְלַיָּרָק בְּדֶרֶךְ אֶחָד. שָׁוֶה לָאִילָן בָּעָרְלָה וּבְרִבְעִי, וּבַשְּׁבִיעִית. וְלַיָּרָק בְּדֶרֶךְ אֶחָד, שֶׁבִּשְׁעַת לְקִיטָתוֹ עִשּׂוּרוֹ, דִּבְרֵי רַבָּן גַּמְלִיאֵל. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, שָׁוֶה לָאִילָן בְּכָל דָּבָר: (משנה בכורים ב). ונוהגים להתפלל שיזמין לו הקב"ה אתרוג נאה לסוכות.

על פרי האדמה מברך: בָּרוּךְ אַתָּה ה', אֱ'לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה.

כֵּיצַד מְבָרְכִין עַל הַפֵּרוֹת. עַל פֵּרוֹת הָאִילָן אוֹמֵר, בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ, חוּץ מִן הַיַּיִן, שֶׁעַל הַיַּיִן אוֹמֵר בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן. וְעַל פֵּרוֹת הָאָרֶץ אוֹמֵר בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה, חוּץ מִן הַפַּת, שֶׁעַל הַפַּת הוּא אוֹמֵר הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ. וְעַל הַיְּרָקוֹת אוֹמֵר בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בּוֹרֵא מִינֵי דְשָׁאִים: (משנה ברכות ו,א).

בְּרָכָה אַחֲרוֹנָה מֵעֵין שָׁלוֹשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה ה', אֱ'לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל:

אם אכל מזונות יאמר - **הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה:** אם שתה יין יאמר - **הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגָּפֶן:** אם אכל פירות משבעת מינים יאמר - **הָעֵץ וְעַל פְּרִי הָעֵץ:**

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה שֶׁרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכוֹל מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבּוֹעַ מִטּוּבָהּ. רַחֵם ה' אֱ'לֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מִזְבָּחֶךָ. וְעַל הֵיכָלֶךָ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּנְבָרֶכְךָ עָלֶיהָ בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה:

בשבת: **וּרְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה: כִּי אַתָּה טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל וְנוֹדֶה לְךָ ה' אֱ'לֹהֵינוּ עַל הָאָרֶץ: וְעַל הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה: | וְעַל פְּרִי הַגָּפֶן: | וְעַל הַפֵּרוֹת:** על של א"י אומר: **וְעַל מִחְיָתָהּ וְעַל כַּלְכָּלָתָהּ: | וְעַל פְּרִי גַּפְנָהּ: | וְעַל פֵּרוֹתֶיהָ: בָּרוּךְ אַתָּה ה', עַל הָאָרֶץ וְעַל: הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה.| פְּרִי הַגָּפֶן | הַפֵּרוֹת|** ועל של א"י אומר: **וְעַל | מִחְיָתָהּ | וְעַל פְּרִי גַּפְנָהּ | וְעַל פֵּרוֹתֶיהָ:**

הלכות טו' בשבט

ט"ו בשבט נקרא במשנה ראש השנה לאילנות, לעניין ספירת השנים לנטע רבעי ולעניין מעשרות. למרות שחז"ל לא הזכירו יום זה כיום חג, מצאנו בכתבי הראשונים והגאונים שנהגו ביום זה כיום חג ונהגו לומר תפילות ופיוטים מיוחדים ליום זה. בקהילות ספרד שומעים על מנהג זה בשנת של"ט. ומזכירו בספר "עבור שנים" רבי יששכר בן שושן זצ"ל מחכמי מרוקו שהתישב בצפת בתקופה ההיא, וכך הוא כתב: "יום ט"ו בשבט ר"ה לאילנות, לכך אין בו נפילת אפיים בתפלה ולא מתעניין בו, והאשכנזים יצ"ו נוהגין להרבות בו במיני פירות אילנות לכבוד שמו של יום". ומני אז השתרשו מנהגי ט"ו בשבט בקרב יהדות ספרד אשר הוציאו בעבורו ממון רב וכבדוהו בהדלקת נרות, בשירים ובתשבחות וכמיהה לארץ ישראל.

א. ט"ו בִּשְׁבָט הוא רֹאשׁ הַשָּׁנָה לָאִילָנוֹת לעניין ערלה ולתרומות ומעשרות. אֵין אוֹמְרִים בּוֹ תַּחֲנוּן, כי שמחת האילן משפיעה על שמחת האדם - "כי האדם עץ השדה" (עיין שולחן ערוך קל"א, ו').

ב. נחלקו הדעות אם אומרים תחנון במנחה שלפניו (עיין פר"ח) ונהגו לא לומר תחנון גם במנחה שלפניו (עיין משנה ברורה ס"ק לב וכף החיים ס"ק קא).

ג. יש נוהגים ללמוד בליל ט"ו בשבט בסדר "פרי עץ הדר". ויש נוהגים להרבות בלימוד ענייני מעלת פירות הארץ ומעלת ארץ ישראל הכל לפי הלומדים וכפי הזמן.

ד. נוֹהֲגִין לְהַרְבּוֹת באכילת פירות האילן בליל וביום ט"ו בשבט, ומשתדלים שיהיו מהפירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל. (עיין מג"א קלא ס"ק טז, כף החיים ס"ק צז משנ"ב ס"ק לא).

ה. עדיף לאכול מפירות שגדלו בארץ ישראל ולברך עליהם תחילה אם הם מאותו סוג של פירות חו"ל (עיין בן איש חי מטות ואחרונים). יש לבדוק את הפירות מתולעים ושאר מזיקים.

ו. יש להקפיד במיוחד ביום זה על הברכות שמברך על הפירות שיהיו כדין, ויהיו בכוונת הלב, כיון שבהם מביא האדם ברכה לפירות האילן. (עיין ראש השנה טז ורש"י שם).

ז. כשמברך על הפירות יברך על הפרי החשוב ביותר קודם אם רוצה לאכול ממנו, והחשוב הוא זה הכתוב קרוב ביותר למילה "ארץ" בפסוק "ארץ חיטה ושעורה וגפן ותאנה ורימון ארץ זית שמן ודבש". ולכן הסדר הוא: לחם לסוגיו, עוגות, יין, זית, תמר, ענבים, תאנה, רימון, שאר פירות העץ, פירות האדמה, ברכת "שֶׁהַכֹּל", ברכת הריח. אחרי הברכה כנ"ל - אין חשיבות לסדר האכילה.

ח. יתפלל בט"ו בשבט על אתרוג מהודר לסוכות. (עיין לשון חכמים ח"א לח).

ט. מי שקנה פירות לא מעושרים שחנטו קודם ט"ו בשבט וקנה פירות נוספים שחנטו אחר ט"ו בשבט וגם הם אינם מעושרים - אינו יכול להפריש מפירות אלו על אלו וישאל שאלת חכם.

י. סֵדֶר הַבְּרָכוֹת נִרְמָז בַּמִּלִּים **"מַגַּע אֵשׁ": מְזוֹנוֹת** - "הַמּוֹצִיא" "מְזוֹנוֹת". **גֶּפֶן** - בְּרָכָה עַל יַיִן. **עֵץ** - בְּרָכָה עַל פְּרִי הָעֵץ מִשִּׁבְעַת הַמִּינִים אוֹ פְּרִי הָעֵץ אַחֵר אִם אין מִשִּׁבְעַת הַמִּינִים (ולרמב"ם תמיד מברך על פרי שחביב עליו). **אֲדָמָה** - בְּרָכָה עַל פְּרִי אֲדָמָה מִשִּׁבְעַת הַמִּינִים אוֹ אַחֵר. **שֶׁהַכֹּל** - בְּרָכָה עַל מַיִם וְכַדּוֹמֶה אוֹ בְּרָכָה עַל דָּבָר שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ בִּרְכָתוֹ. אִם יֵשׁ לְפָנָיו עוּגָה וְיַיִן - קֹדֶם יְבָרֵךְ "מְזוֹנוֹת" עַל הָעוּגָה וְאַחַר כָּךְ "הַגֶּפֶן" עַל הַיַּיִן. אִם יֵשׁ יַיִן וְזַיִת אוֹ תָּמָר יְבָרֵךְ קֹדֶם עַל הַיַּיִן וְאַחַר כָּךְ "הָעֵץ".

לעילוי נשמת אמו"ר רבי יצחק שושן זצ"ל - נלב"ע יב' תמוז תשע"ז

למעוניינים להשתתף בהוצאת עלון זה נא לפנות לדוד: 0537788483

עלון זה מוקדש:

לרפואת: אברהם ולאה ציטרון. שרה בת שמחה. ציפורה ויהושע לוי. ביבה אלימלך. ישי הלוי. עזר בן עישה. תקוה בת עזיזה. אלגרה בת ג'אן. אסנת בת זהבה. מזל בת עולה. אברהם בן רחל. רחמים בן סולטנה. הראל בן אביגיל. אילנה בת סליחה. ישי ורחל לוי. חנה בת זוהרה. מיטל מוריה אדרי. יוסף בר בן מיכל. שמעון אזולאי. יצחק דרעי הי"ו.

להחזרת נעדרי צה"ל ושבויי ובהם: אורון שאול, הדר גולדין, גיא חבר, רון ארד, יהודה כץ, צבי פלדמן.

לעילוי נשמת: הגר"ע יוסף זצוק"ל. הגר"מ אליהו זצוק"ל. רבי מסעוד מלול זצ"ל. רבי יצחק שושן זצ"ל. רבי יעקב שושן. יונה יונה. סופר מנחם. מקסים חיים דרעי. הרב אברהם צוקרמן. נדיר נחום. ישראל אברהם נתן. שלמה בן מרים. יצחק ועמרם אטיאס. אורן מועלם. אליהו טויטו. דוד גרוסברג. עמוס דמרי. רזי שלמה. סימנטוב משה יהודה. יצחק ז'ק בן סוליקה. נעים משה. אהרן מזרחי. יצחק ושמחה אילוז. נסים וסוליקה שושן. נדירה שמעון. יפה זגורי. ליזט שבת. חנה יצחקי. אסתר חדד. אסתר בת תורא. אליזה בת פריחה. תירצה זיגדון. אסתר ועבר נחום. דן ונועה זורע. דניאל אלמליח. יצחק ולאה אסטרוגו. אליהו אדרי. עזיזה עמוס. רות יעקב. חיה רחל לוי. יונה שרעבי. מרים יהודה. נעימה בת מג'ודה. לואיזה מדר. זוהרה בת חנה. עליזה כהן. שרה אוליאל. אברהם אדרי. מיכאל ועקנין. חסיבה ששפוטש. עישה דהן. ברכה סופן. כמיסה דידי. כמישה כהן. אליס טובול. אילה שחר ז"ל.

ולע"נ הנספים בשואה ובהם: אלכסנדר שנדור, שושנה רוזה, רפאל פריצי, וציציליה צילה לבית משפחת ציטרון הי"ד.

למעוניינים להשתתף בהוצאת עלון זה נא לפנות לדוד: 0537788483

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה